

เอ็กซ์ไฟล์เดือนมีนาคม ๒๕๕๒

Air Siam สายการบินแห่งความหลัง บทเรียนแห่งการต่อสู้

สายการบิน แอร์ สยาม ก่อตั้งเมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๘ เป็นสมาชิกของ ลำดับที่ ๑๐๕ ของสมาคมการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) เมื่อปีพ.ศ.๒๕๑๓ เริ่มทำการบินครั้งแรกไป Los Angeles โดยผ่าน Tokyo และ Honolulu เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๔ ด้วยอากาศยานเช่า DC8-63 เพราะกิจการขาดทุนจึงต้องเลิกการบินข้ามมหาสมุทร Pacific หยุดกิจการเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๑๕ แต่กลับมาทำการบินใหม่อีกครั้ง ในเดือนเมษายน ๒๕๑๕ ได้เช่าอากาศยาน Boeing 747 (HS-VGB - Doi Suthep) มาทำการบินระหว่าง กรุงเทพ-ฮ่องกง-โตเกียว-ฮอนโนลูลู เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๘ ทำการบินไปยัง Los Angeles อีกครั้งในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๑๘ โดยผ่านเมือง Fukuoka และ Honolulu ด้วยอากาศยาน DC10-30 ซึ่งเช่าจากบริษัท McDonnell Douglas ต่อมา ประสบปัญหาทั้งความชอบธรรมในการบินกับบริษัทสายการบินของชาติ และปัญหาการเงิน บริษัทที่ให้เช่าอากาศยานพากันเอาเครื่องบินกลับ บริษัท Air Siam สัมเลิกทำการบิน และเลิกกิจการ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ เนื่องจากถูกยึดใบอนุญาต อนึ่ง ระหว่างดำเนินกิจการบิน แอร์สยามใช้อากาศยานหลายชนิด คือ DC-8, BAC-111, B-707, A300, B747, DC-10 (ข้อมูลบางส่วนจาก www.airliners.net และ <http://www.thaitechnics.com/webboard/view.php?topic=198>)

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ 747-148 HS-VGB “คอยสุเทพ - Doi Suthep” ๒ A300B2-1C HS-VGD ๓ 747-206B และ ๔ HS-VGG McDonnell Douglas DC-10-30 HS-VGE “คอยอินทนนท์ - Doi Inthanon” และคำ “Thailand first DC-10” ที่เครื่องยนต์ที่สาม ตรงหาง

อาลัย

ผมเขียนคำอาลัยในหนังสือที่ระลึกพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์ท่านหนึ่งในคณะ ฯ ตามที่เจ้าภาพกรุณาให้เกียรติ เป็นหนึ่งในการเรียงร้อยคำในช่วงเวลาสั้น ๆ ไม่ถึงสามนาทึ เหตุเพราะมีผู้มาขึ้นรอจะนำไปโรงพิมพ์ ซ้ำไม่ได้ ผมเขียนกลอนมาตั้งแต่ชั้นประถม ไม่บ่อยนักที่จะพอตัวเองง่าย ๆ ผมเขียนเป็นกลอนหก แต่งใจตัดคำให้ขาด ๆ เกิน ๆ หากอ่านแล้วรู้จักเว้นจังหวะ จะฟังดูดีกว่าทำให้หลังตัวหกลำ ภาษากลอนเรียกว่า เว้นไว้สร้าง

อารมณ์ หากท่านไม่เคยชินกับการอ่านที่เว้นจังหวะ ก็ขอให้ท่านอ่านคำในวงเล็บไปด้วย ก็จะกลายเป็นกลอนหกสมบูรณ์แบบ

◉ อาทิตยอัสดง	โลกคงจะเจียบเหงา
สรรพสิ่งไร้เงอเมงา	สุขทุกข์ หนักเบา อดทน
กำเนิด (มา) ด้วย ความรัก	พำนัก ในโลก สับสน
แตกต่าง ชากดี มีจน	ผ่านพ้น อิ่มแอม เปรมปรีดี
จากห้วงมหรณพ ภพหล้า	เร็วช้า ไม่อาจ หลีกหนี
ได้ก่อปร คุณ (งาม) ความดี	พร้อมที่จะ (พราก) จากไป
(ลอยล่อง) พันจิตกาธาน	อนธกาล จะพร่างสว่างไสว
ณ สรวง สุขาวดีใด	ระลึกไว้ ตราบนิรันดร.

ขออาจารย์พักก่อนอย่างสุขสงบ

นายสถาพร โภคา รองศาสตราจารย์ และคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๒

ป.ล. เจ้าภาพกรุณาอ่านคำอาลัยนี้ในพิธี ไม่ใช่แต่ผู้คนจะร้องให้ ผมเองก็รู้สึกเศร้า และน้ำตาซึม ท่านทราบไหมว่า เพราะคำใด พรรคใด

เขียนถึงอาจารย์หอม

ผมรู้จักชื่อเสียงของอาจารย์หอมตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมต้น ในฐานะที่ท่านเป็นคุณหมอนักแต่งเพลงให้นักเรียนร้องดัง ๆ ในสมัยนั้น ร้อง ที่จำได้ไม่น่าจะผิดคือ ดาวใจ ไพจิตร และสรวิณี โพธิ์เทศ และ เกศินี วงศ์ภักดี นักร้องคนหลังนั้น อาจไม่เป็นที่รู้จักชื่อเสียงเรียงนาม หากแต่ว่าเธอโด่งดังจากร้องเพลงฟ้าต่ำแผ่นดินสูง ประกอบภาพยนตร์เรื่อง โทนา ที่สร้างชื่อเสียงให้สู้กำกับเป็ยก โปสเตอร์ และทำให้ดาราทูกตาทอง ไชยา สุริยัน กลับมาดังอีกคำรบ และดารา ประกอบหน้าใหม่ชื่อ สังข์ทอง สีใส ที่มีใบหน้าเป็นเอกลักษณ์ เกิดทั้งในวงการเพลงและภาพยนตร์ (จำได้ว่าผมดู ภาพยนตร์เรื่องโทนาที่โรงหนังสยาม สมัยอยู่ป. โหนดจำไม่ได้) เพลงที่อาจารย์หอมแต่งให้เกศินี วงศ์ภักดีร้องแล้วผม ชอบ คือเพลงบาปบุญ เนื้อหาเป็นเรื่องผู้หญิงท้อง ฝ่ายชายให้ทำแท้ง แต่ตนเองเลือกที่จะแยกทางกับคนรักและเก็บ เลือดเนื้อเชื้อไขไว้ในท้อง เพื่อรอคลอดและเลี้ยงดูด้วยสำนึกถึงบาปบุญ ภายหลังอาจารย์หอมท่านบอกว่า เหมือน นิยาย หรือเรื่องสั้นในห้องผ่าตัด หากผมจะเล่าให้ท่านฟังว่า ทุก ๆ ท่านน่าจะรู้จักเพลงของอาจารย์หอม ก็ต้องบอกว่า อาจารย์หอม คือผู้ที่แต่งเพลง เทพธิดาคอย ให้พญ. พันทิวา สิริรัตนานันท์ นักร้องคนแรก ๆ ของค่ายเพลงยักษ์ ใหญ่ร้องจนโด่งดัง ใจเล่าครับ ผมได้รู้จักอาจารย์หอม ศาสตราจารย์นายแพทย์วรารุช สุมาวงศ์จริง ๆ ก็เมื่อท่าน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ท่านอดีตคณบดีแพทยศาสตร์ ศาสตราจารย์นายแพทย์ประสิทธิ์ เฟ็ง สา กรุณาพากระผมไปแนะนำตัวต่อท่านอาจารย์หอม วันนั้น ท่านถามผมเรื่องเพลง และดนตรี จวบจนภายหลัง ท่านเมตตาให้ผมแต่งเนื้อร้องเพลง โดยเฉพาะเพลงที่จะแต่งให้แก่มหาวิทยาลัย หรือคณะฯ โดยที่ท่านจะแต่ง และ เรียบเรียงทำนองให้ ผมจะไปเอาปัญญาที่ไหนมาแต่งเล่าครับ นับแต่นั้น อาจารย์หอมมีเมตตาต่อผมเสมอ ไม่เว้น แม้แต่เมื่อพบท่านที่ท่าอากาศยานที่กรุงเทพฯ ก็กรุณาจะให้รถของท่านไปส่งผมที่บ้าน ฯลฯ

อาจารย์หอม นับเป็นอาจารย์ท่านหนึ่งที่มีความสนใจ และทุ่มเทกับงานวิจัยการเรียนการสอน ไม่ใช่แค่เฉพาะเรื่อง แพทยศาสตร์ศึกษา แต่เป็นเรื่อง หรือประเด็นอื่น ๆ ด้วย ผมได้กราบเรียนเชิญอาจารย์หอม ไปเป็นองค์ปาฐก และ วิทยาการ เรื่อง การเขียนคำอธิบายรายวิชา และแผนการสอน และการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้แก่ คณาจารย์ในคณะฯ และเพื่อน ๆ อาจารย์คณะอื่น ๆ

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ที่กรุณา ชี้แนะแก่

พวกเรา

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนมีนาคม เป็นเดือนแห่งความเหน็ดเหนื่อย เพราะเป็นเดือนที่ต้องสอนให้จบ ออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบ ส่งคะแนน เกรด เตรียมการสัมมนาอาจารย์ สอบสัมภาษณ์นักศึกษาใหม่ ปฐมนิเทศน์ และ ฯลฯ เมล์จากลูกศิษย์ และคนรู้จัก แม้จะทำให้ต้องกังวล ไปหาคำตอบ หรือพิมพ์ตอบ แต่ก็คุ้มค่า เพราะเหมือนเพื่อนแก้เหงา ในยามที่งานหนัก ไม่ค่อยมีคนแบ่งเบา อุดกินอุดนอน ขอบคุณครับ

Date: Fri, 27 Mar 2009 09:16:16 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ อาจารย์ครับ ผม พิเชฐ นะครับคือว่าผมกับเพื่อนจะสำรองที่นั่งที่อาจารย์จะเป็นผู้บรรยายเรื่อง กฎหมายการตรวจสอบอาคาร นะครับ แต่ว่าหาเวปลิงค์ไปสำรองที่นั่งไม่ได้เลยครับ จากเวปของอาจารย์ก็เข้าไม่ได้ จากเวปของอาจารย์สถิกรณ์ก็เข้าไม่ได้ครับ อยากทราบว่าผมต้องทำยังไงบ้างครับ ถึงจะสำรองที่นั่งได้ ป.ล. ผมฝึกงานที่บริษัท เอ พลัส อี ของพีบิวชัย เห็นที่ทำงานบอกว่าแกลสนิทกับ อาจารย์ด้วยฮะ บังเอิญจริงๆ ครับ nycartoon@hotmail.com

สถาพรตอบ เวบมหาวิทยาลัย ผ่าน UNINET มักเสียบ่อย ๆ อีกเหตุหนึ่งเพราะสองสามวันก่อนฝนตกฟ้าผ่า อาจมีอะไรเสียหายครับขอให้ลองอีกครั้งในวันทำการ http://www.eng.ubu.ac.th/~training/detail/online.php?project_id=8 http://www.eng.ubu.ac.th/~training/detail/online.php?project_id=9 หากไม่ได้ขอให้ส่งชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทร ของคุณ และเพื่อน ๆ ให้ผม ผมจะให้เจ้าหน้าที่ลงทะเบียนให้ เจ้าของ หุ่นส่วน A+E คืออาจารย์สุทัศน์ สุวรรณสินธุ์ เป็นเพื่อนสนิทผม ส่วนอาจารย์ศรีชัย จารุวัฒนกุล ก็สนิท ทั้งสองท่านไปช่วยสอน การออกแบบอาคาร ที่ ม.อบ บ่อย ๆ ไม่บังเอิญหรอก เพราะผมเป็นคนแนะนำให้เด็ก มฯ. ไปฝึกงานที่นี่ หลายรุ่นแล้ว ที่นี้จึงมีลูกศิษย์ผมทั้ง มทม (เทคโนโลยีมหานคร) มน (นครสวรรค์) และ ม.อบ (อุบลราชธานี) หากมีคนสมัครเข้าฟังมาก อาจารย์สุทัศน์จะไปร่วมบรรยายด้วยครับ

Date: Sat, 21 Mar 2009 16:15:36 +0700

เรียน อาจารย์ที่เคารพ ผมชื่อ นาย สุกชัย สบายใจ ตอนนี้กำลังจะขึ้นปี3 นศ.โยธาครับ นี่เป็นครั้งแรกที่ผม mail หาอาจารย์ ผมมีเรื่องอยากจะปรึกษาอาจารย์ครับคือเป็นเรื่องการเรียน ภาษาอังกฤษนะครับ ทำอย่างไรผมถึงจะเรียนภาษาอังกฤษเก่ง ผมเห็นอาจารย์ในภาควิชาวิศวกรรมโยธาจบจากเมืองนอกเกือบทุกคน แต่ในความคิดที่ผมวางไว้คือผมอยากจะเรียนต่อที่ AIT ตอนนี้ GPA อยู่ที่ ๓.๗๗ ครับ ภาษาอังกฤษที่เรียนในมหาวิทยาลัยก็เรียนได้ดีพอสมควรอยู่ครับ แต่พอไปเอาโจทย์ที่อื่นมาทำ ไปไม่เป็นเลยครับ harrypotter1915@hotmail.com

สถาพรตอบ อยากเก่งก็ต้องหาคนที่รู้วิธีสอนให้เก่ง เขียนถามแบบนี้ดูท่าจะให้สอนให้ ก็ได้ หากขยันแะไปพบบ่อย ๆ จะสอนให้ คนเดียวก็สอนให้ แต่ต้องอดทน เพราะผมพูดไม่เพราะ แปลกเพราะสมัยนี้ จะหานิสิต นักศึกษา ที่สนใจใฝ่ใจการเรียน และวาดอนาคตตั้งแต่เรียนยากมาก

Date: Wed, 18 Mar 2009 08:44:08 -0700

กราบสวัสดิ์ครีรับอาจารย์ เรียนอาจารย์ครับ ผมหาหน้าหายตาขาดการติดต่อกับอาจารย์นานมาก ยังคงคิดถึง และหวังให้อาจารย์แข็งแรงเสมอ ช่วงนี้อากาศเปลี่ยนแปลงขอให้อาจารย์ดูแลสุขภาพครับ ในครั้งที่ผมเลิกอาจารย์มาเป็นประธานในงานแต่งงานของผม แฟนผมถามว่าทำไมต้องเป็นครูของผม ผมเล่าให้เธอฟังว่า ในวันที่ผมไปขอทำ Project กับบอย ผมไม่มีความหวังอะไรเลย (และไม่รู้ว่าจะทำกับใครจึงจะผ่าน) แต่เพราะบอยตามดื้อไม่เลิกก็เลยไป แล้วเธอได้พูดเหตุการณ์ หรือความรู้สึกของผมต่อตัวเองโดยที่ผมไม่ได้เล่าต่อ แล้วเธอก็บอกว่าเธอเกิดในครอบครัวครู และเคยเป็นครู เธอจึงได้ชื่นชม และเคารพอาจารย์มากครับ (เธอบอกว่าครูบางคนเลือกเฉพาะนักเรียนที่พ่อแม่มีฐานะ มีสังคม มีการศึกษาดี เพื่อที่ให้หน้าที่หรือสังคมของครูท่านนั้นได้ด้อยอด หรือเพื่อลูกหลานของครูท่านนั้นๆ) ในวันที่อาจารย์มาอบรมที่ไบเทค บางนา ซึ่งอยู่หลังบ้านของผม แต่คงไม่ได้ลงทะเบียนหรือได้มาพบอาจารย์อย่างที่คิดไว้ รู้สึกเสียดายมาก แต่ในโอกาสหน้าคงได้ไปพบสวัสดิ์อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยอุบล พร้อมกับภรรยาครับขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรง และดูแลสุขภาพเช่นเดียวกันครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง พิรพล ศรีกุลวงศ์ pbx19@yahoo.com

สตาพรตอบ สองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา ผมนอนนับชั่วโมงได้ เพราะต้องสอน สอบ ตรวจการบ้าน ตรวจข้อสอบ แปลกแต่จริง ยิ่งสอนหนังสืองาน ก็ยิ่งหนักขึ้นเรื่อย ๆ คนเรียนเพิ่มมากขึ้น ชักไม่ไหวแล้ว ส่งเกรดเมื่อวันพุธ เสร็จแล้วก็บินเข้ากรุงเทพ วานนี้มีบรรยายที่ วสท. วันนี้อยู่กรุงเทพ อีกสองวันก็คงกลับแล้ว ใครถามต้องบอกว่าไปพักผ่อน แต่ที่จริงก็ไปหาหมอรักษาไข้แหละ บรรยายที่ ไบเทค เพิ่งมีคนลงทะเบียนไม่ถึงสิบคน (ห้องจุ ๘๐ คน) แปลว่าปีหน้า สภาวิศวกร เขาก็คงไม่ให้เวลาบรรยาย ช่างมันเถอะ ไม่มีคนฟังก็จะไปทำอย่างอื่น สวัสดิ์ครับ

Fri, 13 Mar 2009 11:58:58 +0700

สวัสดิ์ครับ...อาจารย์สตาพร ที่เคารพ ไม่รู้ว่าอาจารย์ยังจำผมได้หรือเปล่า ผม "ปกรณ์ ศิรินันท์ธนานนท์" ที่เคยทำ Project เรื่อง Truss Analogy กับอาจารย์ที่ MUT ครับ ไม่ได้ติดต่อกับอาจารย์นานมาก ๆ ครับ วันก่อนผมไปเดินที่ศูนย์หนังสือพาเห็นหนังสือของอาจารย์ก็เลยคิดถึงอาจารย์ครับ อาจารย์เป็นอย่างไบบ้างครับ สบายดีหรือเปล่า ตอนนี้อาจารย์ยังสอนอยู่ที่ ม.อุบลฯ หรือเปล่าครับ สำหรับผมได้ไปเรียนนิเทศฯ ที่ มธ ตามที่อาจารย์ได้แนะนำครับตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ จบมา ก็แปลกดีนะครับ...สมัยจบวิศวะใหม่ๆ ไปสมัครงานไม่เคยได้ พอจบกฎหมายไปสมัครงานบริษัทก่อสร้าง (ไทยนิคมอุตสาหกรรม) ตำแหน่งนิติกร เล่ากลับให้ทำงาน Site Engineer แทนครับ แต่ทำอยู่ได้แค่สี่เดือนก็ออกครับ พอคิดผมไปสมัครรับราชการไว้ด้วยแล้วทางราชการเรียกตัวพอดี ตอนแรกๆ ผมก็ไม่รู้ว่าเอาไงดี แต่ตอนที่ไปสอบราชการเคยตั้งใจ ไว้กับตัวเองว่า ถ้าได้จะเอา (ถือว่าสวรรค์นำทางให้มาทางนี้) เพราะผมสอบที่นั่นที่เดียวเลยครับ แล้วก็ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือเท่าไรด้วย ประกอบกับผมรู้สึกกลัวสปี ที่ไม่ได้ทำงานวิศวะมา ความรู้มันหายไปเยอะมากๆ (ทั้งๆ ที่พี่ที่เป็น Project Engineer ใจดีมากๆ เค้ารู้ว่าผมไม่ค่อยรู้เรื่องก็พยายามสอน) ก็เลยตัดสินใจลาออกไปรับราชการครับ พอรับราชการได้สองปีพอดี ผมก็ลองไปลงข้อมูลไว้ที่ Job DB เล่นๆ ครับปรากฏว่ามีบริษัทที่เป็นบริษัทลูกของ ปตท. เคมีคอล โทมาเรียกให้ไปสัมภาษณ์ (ตอนแรกไม่รู้แน่ครับว่าเป็นบริษัทฯ ลูก) ประกอบกับเบื่อๆ งานราชการ เพราะคงไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้เพิ่มอีก ก็เลยลาออกครับ ตอนนี้ผมก็เลยมาทำงานเป็นนิติกรที่บริษัทฯ นี้ครับ ต้องมาทำงานที่ระยอง แต่ก็โชคดีนะครับ เพราะหัวหน้าผมเค้าให้ผมทำงานเกี่ยวกับ Project Control ด้วยครับ (นอกจากงานด้านกฎหมาย) งานที่นี้ทำให้ผมได้นำความรู้วิศวะมาใช้เยอะมากเลยครับ ไม่ว่าจะต้องพิจารณาสัญญาก่อสร้างทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ก็ต้องตรวจสอบวามก้าวหน้าของงานก่อสร้างโรงงาน ประชุมร่วมกับผู้รับเหมา ก็เลยเหมือนๆ กับว่าได้มาทำงานทางวิศวะอีก สนุกมากๆ ครับ และตอนนี้ผมก็เพิ่งจบเนติบัณฑิตแล้วด้วยครับ แต่ยังไม่มีความคิดจะสอบพวกผู้พิพากษา ยังสนุกกับงานที่นี้อยู่ครับ ผมอยากบอกอาจารย์ครับว่า "ขอบคุณอาจารย์มากๆ สำหรับคำแนะนำต่างๆ ที่ให้ผม จนทำให้ผมมีวันนี้ได้"

หากไม่มีคำแนะนำของอาจารย์ในวันนั้น ก็ยังไม่รู้ว่าวันนี้ ผมจะเป็นอย่างไรครับ ด้วยความนับถืออย่างสูง Pakorn Sirinanthanon Lawyer PTT Chemical Group Tel: +๖๖ (๐) ๒๒๖๕ ๘๔๐๐ ต่อ ๔๓๗๕ pakorn.s@pttchem.com

สถาพรตอบ ปกรณ์ ผมจำปรกรณ์ได้ สองครั้งหลังที่ปรกรณ์โทรหาผมคือ เมื่อรถของคุณพอปรกรณ์เกิดอุบัติเหตุ ที่จะต้องเจรจากับตำรวจ หรือประกัน หรือคู่กรณีแหละ ส่วนครั้งหลังปรกรณ์โทรบอกผมว่าเรียนจบนิติศาสตร์แล้ว ปรกรณ์ต่างหากที่เป็นฝ่ายลืมนะ คนเราอาจเรียนรู้อะไรได้มากมาย หรืออยากรู้อะไรมากมาย แต่พอทำงานแล้วก็คงได้ทำงานเฉพาะเรื่องแคบ ๆ ผมเช่นกัน นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ไปสอนหนังสือที่อุบลราชธานี นอกจากตำแหน่งทางวิชาการ ที่เป็นรองศาสตราจารย์แล้ว ผมประเมินว่า ตัวผมไม่มีอะไรก้าวหน้า ตำแหน่งคงไม่ได้แต่เรื่องปวดหัวหรือหนักใจ แก้ไขไปวัน ๆ เงินเดือนราชการที่ได้ หากเทียบแล้ว ถ้าหลังไปหลาย ๆ สิบปี แต่เรื่องดี ๆ ก็คงมีไม่น้อย วันนี้ ผมก็เชื่อแล้วว่า ผมเลือกที่จะทำอย่างนี้ หรือเป็นอย่างนี้ มีบ้างวันใดเบื่อหน่าย ก็ได้แต่คิด สุดท้ายจบลงตรงที่ข้อสรุปว่า ผมเดินจากมาไกลจนไม่อาจเหลียวหลังกลับไป ตำราทั้งสองเล่มพิมพ์ขายก่อนไปอยู่อุบลราชธานี ทุกวันนี้ก็ได้อาศัยส่วนแบ่งจากการขายตำราและเป็นรายได้ แล้วก็ถึงเวลาจะปรับปรุงด้วย เรื่องดี ๆ อีกหลายเรื่องคือ ผมได้พบลูกศิษย์เก่า หลาย ๆ คน รวมทั้งปรกรณ์ อาจเป็นเรื่องที่หลาย ๆ คนไม่โชคดีเหมือนผม แต่ก็ไม่นั้นแหละ กาลเวลา อำนาจวาสนา เงินตรา หรือสังคม ทำให้บางคนเปลี่ยนไป ที่ทำได้คือเลือกที่จะอยู่ หรือคบคนในสังคม ผมเดินทางจากอุบลราชธานี ไปสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยรัตนเศรษฐ์ทุกวันศุกร์ สอนทั้งวันเสาร์ วันอาทิตย์อยู่ท่าพระที่กรุงเทพฯ เว็บไซต์ที่เคยทำถูกปล้นไปแล้ว ปัจจุบันใช้ www.sdhabhon.com วางแะดูได้ สุขภาพกายไม่ดีทำให้ผมไม่ดี และยังคงไม่ดีเหมือนเมื่อสิบกว่าปีที่ผ่านมา ไม่แย่งไปมากอาจเพราะสุขภาพจิต อย่งไรก็ตาม รวม ๆ แล้ว ผมมีชีวิตในโลกนี้ต่อไปได้ สวัสดิ์ และขอบคุณครับ สถาพร

Date: Wed, 11 Mar 2009 11:53:40 +0000

สวัสดิ์ครับที่ป็อก ผมต้องขอโทษที่ป็อกด้วยครับที่ตอบอีเมลล์กลับช้ามาก ๆ วันนี้ (๑๑ มีนาคม) ผมเพิ่งผ่านช่วงการสอบปลายภาคที่ยาวนานกินเวลากว่าสามอาทิตย์ครับซึ่งวันนี้ก็มีปัจฉิมนิเทศของทางคณะจัดทำให้เป็นสัญญาณว่าใกล้จบเสียทีเหลือแต่รอผลสอบให้ออกออกเป็นทางการอีกครั้งว่าไม่ได้ติดอะไร เลขได้โอกาสส่งข่าวหาที่ป็อกเสียที คงต้องย้อนกลับไปตั้งแต่ที่ที่ป็อกส่ง "Think Engineering, Decide as an Artist" ของอาจารย์ยอดเยี่ยมมาให้ห็นะครับ อ่านแล้วสนุกดี ขอบคุณมากเลยครับที่ที่ป็อกกรุณาส่งมาให้ ไฟล์ทุกอย่างที่ที่ป็อกส่งมาให้ไม่ได้เกิดประโยชน์แต่เพียงผมเท่านั้นครับ แต่ผมก็ส่งให้เพื่อนหรือน้องๆที่สนใจอ่านด้วย เป็นอะไรดีที่อ่านสนุก สมองทำงานดีครับ สอบปลายภาครอบนี้รอบสุดท้ายกินเวลายาวนานมาก เนื่องจากมีการทำ โปรเจคต์ของแต่ละวิชารวมไปถึงซีเนียร์ โปรเจคต์รวมแล้วก็ส่งงานครับ ปริมาณเยอะมาก กลับบ้านคิดมากคิด ๆ กันสองสัปดาห์ ผมมีหนังสือที่จะส่งให้ที่ป็อกตามทีป็อกไว้ตั้งแต่ มกราคมครับ พุ่งนี้จะส่งให้ไปที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีนะครับ น่าจะถึงวันศุกร์หรือวันเสาร์ เป็นหนังสือภาพของคุณ เอนก นาวิกมูลครับ ชื่อ ประชุมภาพเมืองไทย ยอมรับว่าผมค้นพบตัวเองอย่างหนึ่งก็คือชอบภาพถ่ายเก่าๆ ซึ่งที่ป็อกเคยมอบหนังสือให้เมื่อ ๔ - ๕ ปีมาแล้ว ตอนนั้นอ่านแล้วยอมรับว่าถูกใจและชอบทันที ในความเห็นของผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องล้ำสมัย แต่เรามีวันนี้เพราะมอดิต ภาพถ่ายมันสะท้อนและบอกอะไรมากกว่าที่เห็นครับ ส่วนโครงการอบรมความรู้ตอนนี้ผมได้แจ้งให้น้อง ๆ และเพื่อนร่วมรุ่นทราบบางส่วนโดยส่วนตัวผมสนใจที่จะเข้ารับฟังครับ แต่จะรวบรวมรายชื่อที่จะไปให้ทางคุณสุมาลินี ภายในสัปดาห์นี้ครับ ถ้าในระหว่างปิดเทอมมีอะไรที่ผมสามารถช่วยได้ ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ทางการศึกษาของนักศึกษาหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ป็อกโทรหาผมได้ตลอดเลยครับ ยินดีเป็นอย่างยิ่งเลยครับ ถ้าจะมีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพของนักศึกษารุ่นหลังๆรวมไปถึงการแบ่งเบาภาระอะไรได้บ้าง ช่วงนี้ที่ป็อกงานน่าจะเบาบางลงแล้ว ใช้เวลาฟื้นฟูสุขภาพก็ดีนะครับ รักษาสุขภาพและขอให้ผ่านอุปสรรคทุกประการด้วยความลุล่วงครับ สวัสดิ์ครับ pound_worapon@hotmail.com

สถาพรตอบ ผมไม่ตอบเมลปอนด์ แต่จะไปค้นข้อความที่เคยเขียนถึง หรือตอบจดหมายปอนด์

ฯลฯ วรพล เลิศวิมลชัย (ปอนด์ หรือรักสวน แห่งสวนบอร์ค) ผมรู้จักปอนด์ในสวนบอร์ค ตั้งแต่ปอนด์ยังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ปอนด์คิดเหมือนผู้ใหญ่ คิดได้เร็ว และมีน้ำใจ เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยได้ ก่อนเปิดเรียนปอนด์ยังอุทิศส่วหัวหน้าที่เรียนช่วยเพื่อน ๆ และสอนผมว่า วิธีให้กำลังใจตัวเองทำอย่างไร (อาจเป็นเพราะปอนด์ชอบอ่านหนังสือ เป็นสมาชิกของชมรมนักอ่านฯ) ทุกวันนี้เวลามีปัญหาชีวิตหนักหน่วง หรือทุกข์ใจ ผมมักทำตามวิธีที่ปอนด์แนะนำ คือไปค้นของเล่นเก่า ๆ สมัยเมื่อยังเด็กออกมาดู หรือลองเล่นมัน ทำให้ลืมเรื่องราวร้าย ๆ รอบตัว หวนคิดถึงคืนวันเก่า ๆ ที่มีความสุขและรอยยิ้ม แบบที่เคยยิ้ม เล่นเกมที่เคยเล่น เล่นได้ดีเหมือนเดิม ทำให้มีความมั่นใจที่จะต่อสู้อุปสรรคในปัจจุบันได้เสมอ โลกหมุนไว และเปลี่ยนเร็ว วันเวลาผ่านไป ทำให้ความคิดความอ่านของคนเปลี่ยนแปลงได้ วันหนึ่ง เมื่อปอนด์คิดจะเรียนวิศวกรรมศาสตร์ ผมก็ต้องบอกว่า สำหรับปอนด์แล้วน่าจะดี โกลับ้านด้วย แม้จะไม่ได้เรียนในสิ่งที่รัก แต่ในเวลาที่เหลือไม่ได้ หากทำใจรักในสิ่งที่เรียน ก็ย่อมมีชีวิตที่เป็นสุขได้แน่แท้ อย่างน้อย วิศวกรรมศาสตร์ ก็เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนหัวปานกลางจนถึงหัวดี แต่จี๋เกียจ (ผมว่านะ) หากขยัน หรือหัวดีก็ยิ่งไปไกล อย่างน้อยเรียนแล้วสอนให้เราคิดเป็น ทำเองได้ มีเพื่อนดี มีชีวิตดี และมีความสุขความพอใจได้แหละครับ ปอนด์ซื้อหนังสือให้ผมอ่านหลายเล่ม โดยเฉพาะหากเป็นเล่มที่มีรูปภาพเก่า ๆ หรือเรื่องเก่า ๆ ของเมืองไทย หรือกรุงเทพ ผมมักวางไว้บนโต๊ะทำงาน วันไหนเบื่อโลก หรืออยากหาเรื่องเล่าไว้สอนหนังสือ ได้หยิบมาเปิดอ่าน กลางปี ๒๕๔๕ (๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๕) ผมไปประชุมสภาคณบดีวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันนั้น พบคนรู้จักมักคุ้นหลายคน อาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า ผมไปไหนๆ ก็พบลูกศิษย์อยู่ทุกที่ วันนี้จะเจอใครใหม่ น่าตื่นเต้นเพราะภายหลังเลิกประชุม มีนิสิตคนหนึ่งมายืนรอมผมที่หน้าตึก เห็นแล้วดีใจเพราะผมรู้จักปอนด์ หรือวรพล เลิศวิมลชัย และผม แม้จะห่างหายไปจากเว็บบอร์ดนานแสนนาน แต่ปอนด์ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ตั้งข่าวให้ผมทราบเสมอ วันนี้เช่นกัน ผมได้ยื่นปอนด์บอก “ผมว่าได้เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียนวิศวกรรมโยธาเหมือนผม” ปอนด์เอาของไปให้ผมสองอย่าง คือแก้วเป่าขึ้นรูปเป็นเรือสุพรรณหงษ์บรรจุในกล่องอย่างดี และซีดีออกกำลังกายสำหรับคนที่มีปัญหาสุขภาพ เพราะทราบจากเอ็กไปล์ว่าผมป่วยอยู่บ่อย ๆ ผมไม่มีอะไรจะให้ปอนด์นอกจากหนังสือของผมเองที่ถือติดมือ ไปวันนั้น และอวยพรให้เรียนจบไว ๆ สมความตั้งใจ) วันนี้ปอนด์จบการศึกษา กำลังจะเป็นวิศวกร เพื่อนร่วมอาชีพ ผมจะบอกว่า “ขอแสดงความยินดี - Congratulation” ครับ

Date: Fri, 6 Mar 2009 18:51:21 -0800

สวัสดิ์คะ อาจารย์สถาพร ก๊อวยเปิดอ่าน e-mail เมื่อวันศุกร์ ที่ ๖ มีนาคม เนื่องจากช่วงนี้มีอะไรให้ทำมากมายได้แก่ ต้องเริ่มต้นเรียนรู้งานและเพื่อนร่วมงานที่โครงการใหม่ (ย้ายมาเมื่อวันจันทร์ ที่ ๒ มีนาคม เพราะโครงการศูนย์สารสนเทศฯ งานในส่วนที่ก๊อวยรับผิดชอบใกล้หมดแล้วคะ) ในขณะที่เดียวกันต้องกลับไปติดตามงานบางส่วนที่ต้องทำให้แล้วเสร็จของโครงการเดิม (โครงการใหม่และเก่าอยู่ตรงข้ามกัน) อีกทั้งเรื่องเรียนต้องเตรียมสอบโครงการเพื่อขอจบในวันจันทร์ ที่ ๓๐ มีนาคม ก๊อวยสนใจจะไปร่วมฟังบรรยายและได้ลงทะเบียนทาง e-mail เรียบร้อยแล้วคะ และจะชวนเพื่อนร่วมงานคนอื่นที่สนใจไปด้วยคะ ขอบพระคุณอาจารย์มากนะคะที่ส่ง e-mail มาบอก รบกวนอาจารย์ดูแลสุขภาพด้วยนะคะ ด้วยความเคารพอย่างสูง ลูกศิษย์ MUT ภคภัทร(สมหญิง) ศรีนวลขาว khaow_numwa@yahoo.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ

Date: Wed, 4 Feb 2009 23:18:59 +0700

คิดถึงท่านอาจารย์ ครับ สวัสดีครับท่านอาจารย์ ไม่ได้คุยกับอาจารย์เรียนนครับ อาจารย์บ๊องคงจะมีสุขภาพที่แข็งแรงนะครับ ตอนนี้อาจารย์ ยังสอนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอยู่ใช่หรือเปล่าครับ จักรกฤษณ์ chagrit@gmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับผมยังสอนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (วันเสาร์) ครับ วันอาทิตย์ก็ยังคงอยู่กรุงเทพ งานยุ่ง ถึงยุ่งมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้เงิน ไม่ค่อยสบายหรือครับ เจ็บป่วยบ่อย แต่ยังอยู่ได้ ไม่ตาย ขอบคุณที่เป็นห่วงครับ สวัสดีครับ

Date: Sun, 1 Mar 2009 14:19:29 +0700

อาจารย์ครับ ในหน้า สงสัยเรื่องออกแบบ ดังเก็บน้ำ หน้า ๓๒๑ - ๓๒๖ ว่า ๑. เราทราบได้อย่างไรว่า ควรใช้โมเมนต์คัตที่ความสูงเท่าไร? ต่อความสูงจริง ๒. เหล็กเสริมแต่ละด้าน ของถังเก็บน้ำจากค่าที่คำนวณมานั้น ใช้ความความสูงของโมเมนต์คัตต่างกัน และเขียนไว้ว่าปริมาณเหล็กเสริมต่อแถบความกว้าง ๑ เมตร ดูอย่างไรครับ ว่า จะต้องเสริมเหล็กด้านไหน และอย่างไร? ๓. เรื่องกระดาษกราฟที่อาจารย์เคยกล่าวไว้ใน Term Project หมายถึงทางที่ดีควรวาดรูป และเขียนรายการคำนวณลงในนั้นหรือครับ? และ ๔. ในการทำรายการคำนวณของวิศวกรจริง ๆ สามารถเขียนลงในกระดาษที่มีลายเส้นได้ไหมครับ?

ป.ล. ตอนนี้ผมเริ่มซื้อปากกาแบบอาจารย์(แต่ราคาถูกกว่า)มาฝึกถนัดมือแล้วครับ รู้สึกว่าเขียนได้สวยกว่า uni - ball จริงๆด้วยครับ คิดถึงอาจารย์ครับ และอยากเรียนกับอาจารย์อีกครั้ง ทราบข่าวจาก อาจารย์ สติกรณ์ว่า อาจารย์จะสอน building ติโงมากรับรักษาสุขภาพด้วยนะครับอาจารย์ cohnd@windowslive.com

สถาพรตอบ ๑ ก็ต้องใช้โมเมนต์คัตทุกค่า แปลว่า ที่ใดมีโมเมนต์สูง เหล็กเสริมก็มาก ที่ใดโมเมนต์น้อยเหล็กก็น้อย (เสริมเหล็กตามโมเมนต์คัต) ๒ ดูตามรูป และ BMD ที่วาดประกอบก็ไม่น่าจะงง คือรูปตั้ง พิจารณาตามความสูงของถัง และรูปตัดขวาง พิจารณาด้านของถัง ๓ และ ๔ กระดาษกราฟราคาถูก ไม่ต้องเสียเวลาตีเส้นเอง ในบริษัทจะมีสมุด ที่เรียกว่า สมุดคำนวณ (Calculation sheet/book) ติเส้นห่างกว่ากระดาษกราฟ คือช่องละ 5x5 มิลลิเมตร และตีเส้นด้านหลังกระดาษ เวลาเขียนก็จะพอมองเห็นช่อง (Grid) เหล่านั้น แต่ถ่ายเอกสารก็จะไม่ปรากฏสถาพร

ป.ล. ผมส่งเกรดแล้ว ติโงที่ทราวดูสอบผ่านด้วยตนเองแม้จะต้องลำบากไป ๆ มา ๆ เพื่อเรียน และทำงาน แต่ผมก็อาจเสียใจนิดหน่อยที่ทราวดูอาจได้เกรดไม่สูงมากนัก สิ่งที่น่าภูมิใจและเป็นความจริงคือ คงจะมีความรู้ที่ได้เรียนมา ไปใช้หากินได้ และเป็นความสามารถของตัวเองอย่างแท้จริง สวัสดีครับ

Subject: Date: Wed, 25 Feb 2009 15:23:02 +0700

ปรึกษาเรื่องศึกษาต่อครับ (จากลูกศิษย์รุ่นสุดท้ายที่ มทม.) เรียน อาจารย์ สถาพร ครับ ก่อนอื่นผมขอแนะนำตัวก่อนนะครับ ผม นายณัฐวุฒิ อินทบุตร เป็นลูกศิษย์อาจารย์รุ่นสุดท้ายที่อาจารย์สอนที่ ม.มหานครตอนนั้นผมอยู่ปี ๓ เรียนวิชา Transport Engineering (อาจารย์ให้เกรด A ด้วย) จำได้ว่าช่วงนั้นมีกฎหมายการเลือกตั้งออกมาใหม่เกี่ยวกับการคัดเลือกกรรมการเมืองผมเคยคุยกับอาจารย์เรื่องนี้ด้วย พอปีการศึกษา ๒๕๔๑ ผมตั้งใจเรียนวิชา RC Design กับอาจารย์แต่แล้วกลายเป็นอาจารย์ท่านอื่น มาสอนแทนเป็นปีแรกแต่ก็ยังตั้งใจเรียนเหมือนเดิม แต่แล้วอาจารย์ก็เข้ามาบรรยายพิเศษเกี่ยวกับเรื่องสภาวะการใช้งานของโครงสร้างผมติโงมากในช่วงโมงเรียนนั้นมีคนถามอาจารย์ว่าจะกลับมาสอนที่นี้อีกไหมอาจารย์ตอบว่า ถ้าเขาให้มาสอนก็มาถ้าไม่ให้มาก็ไม่มาแล้วผมก็ไม่เจออาจารย์อีกเลยตอนปีนั้น อาจารย์ ดร. สมพร ก็ลาออกและอีกหลาย ๆ ท่านก็ลาออกช่วงนั้นแยะมาก และตอนนี้ผม

เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ผมก็มารู้ว่าอาจารย์เคยมาเป็นวิทยากรให้กับทางสาขาวิชา ในการจัดสัมมนาของสาขา ตอนนั้นผมยังไม่ได้มาเป็นอาจารย์ และพอผมได้เข้ามาทำงาน ทำให้ผมรู้สึกได้ว่าผมได้อยู่ใกล้อาจารย์อีกครึ่งหนึ่ง และตอนเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ผมได้ไปแข่งขันคอนกรีตมวลเบาที่หัวหิน ครั้งนั้น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ที่ ๑ ด้วย และที่สำคัญผมพักอยู่ที่เดียวกับทีมของ ม.อบ ทำให้นักศึกษาของผมกับนักศึกษา ม.อบ ได้มีกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ผมได้ถามข่าวคราวของอาจารย์กับนักศึกษาตลอดเกือบทั้งคืน แนะนำตัวมาตั้งนานผมขอเข้าเรื่องที่จะเรียนปรึกษาอาจารย์เลยนะครับ พอตีผมมีโอกาสนี้จะได้ศึกษาต่อปริญญาเอกโดยทุนของทางมหาวิทยาลัยแต่ปัญหาของผมก็คือผมจบ ปริญญาโทวิศวกรรมโยธาสาขาโครงสร้าง ทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับโครงสร้าง แต่ผมอยากเรียนต่อ ปริญญาเอก ทางด้าน สาขาวิศวกรรมขนส่ง ด้วยเหตุผลของผมคือ ต่างจังหวัดงานทางด้านโครงสร้างมักไม่ค่อยมีมากเมื่อเทียบกับงานทางด้านขนส่งหรือการทาง และผมคิดว่าทางด้านขนส่งสามารถคิดหัวข้อในการขอทุนทำวิจัยได้ไม่ยากและตรงจุดยุทธศาสตร์ของทางมหาวิทยาลัย และทางสาขายังขาดอาจารย์ทางด้านนี้ เอาหละ ผมขอเรียนถามอาจารย์ดังนี้ครับ ๑. หลักสูตรในการศึกษาต่อ ผมจะต้องเรียน อย่างไร ต้องเรียนรายวิชาของ ปริญญาโท ทางด้านขนส่งหรือเปล่าครับ ๒. ระยะเวลาเรียนกี่ปีครับ ๓. อาจารย์ที่ปรึกษาเขาจะพิจารณารับนักศึกษาที่เปลี่ยนสาขาใหม่ครับ ๔. ที่สำคัญ อาจารย์พอจะมีมหาวิทยาลัยพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้ใหม่ครับ(มหาวิทยาลัยในประเทศไทย) สุดท้ายนี้ผมต้องขอขอบคุณอาจารย์เป็นอย่างมากสำหรับข้อมูลนะครับ และขอให้สุขภาพแข็งแรงนะครับอย่าเจ็บอย่าป่วย หมายเหตุ ระบุกรณอาจารย์ช่วยให้ข้อมูลทาง e-mail ของผมด้วยนะครับ nuttawut_took@hotmail.com ด้วยความเคารพ จากลูกศิษย์: nuttawut_took@hotmail.com

สตาพรตอบ สวัสดิ์ครับ เมล์ที่ส่งไป ตกอยู่ใน Junk Mail โชคดีที่ตรวจสอบก่อนลบ และเห็นหัวเรื่องเป็นภาษาไทย จึงตอบล่าช้า ขออภัยครับ เรียนอะไร แนะนำดังนี้ ๑ เลือกตามที่ใจรัก อะไร ก็ตาม หากใจรักก็มักเรียนได้ดี ถึงแม้ยากลำบาก มีอุปสรรค แต่เพราะใจรัก จะทำให้มีกำลังใจต่อสู้ ขออย่างเดียวว่า ต้องรักที่จะเรียนจริง ๆ มิใช่แกล้งรัก ๒ เลือกเรียนตามความต้องการของหน่วยงาน โดยเฉพาะคนเป็นอาจารย์ ลองสำรวจดูว่า ขณะนี้หน่วยงานขาดแคลนอาจารย์สาขาใด แต่ผู้ที่กำลังศึกษาต่อ หรือกำลังจะไปศึกษาต่อคนอื่น ๆ จะไปเรียนสาขาใด จะได้ไม่ซ้ำกัน และเกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน อีกอย่างหนึ่งคือ ไปเรียนมาแล้ว หากสามารถทำงานได้หลากหลายก็จะเป็นบุญของหน่วยงาน ผมเห็นว่า ขอให้ไปจบปริญญาโท หรือเอกสาขาใด ๆ มา หากต้องสอนวิชาในระดับปริญญาตรี ก็ย่อมต้องสอนได้ เพราะเราเองก็เคยเรียนมาแล้ว ผมเองก็เป็นเช่นนั้น และเห็นว่าดีที่จะสามารถสมอง และสอนวิชาต่าง ๆ โดยเน้นความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ ที่เขาเรียก ๆ กันว่า สหวิทยาการ หรือเชิงบูรณาการ แหะละ ๑ อีกปัจจัยหนึ่งคือ สถาบัน และสาขาที่เราจะไปเรียนนั้น มีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ และพร้อมที่จะเป็นที่ปรึกษา นำพาเราให้เรียนจบหรือไม่ หาไม่แล้ว เสียเวลาเปล่า อาจไม่จบก็เป็นได้ จบปริญญาโทโครงสร้าง แล้วจะไปเรียนปริญญาเอกสาขาขนส่ง ไม่ใช่เรื่องแปลก หากแต่ว่าต้องแน่ใจนะครับ ผมเองเรียนปริญญาโทขนส่ง รู้สึกชอบวิชาออกแบบ (ออกแบบถนน ผิวทาง ผังเมือง ฯลฯ) เพราะดูเหมือนจะสัมผัสได้ ได้เคยทำงาน หรือจะใช้ทำงานจริง ๆ ได้ แต่ไม่ชอบวิชาวางแผน และการจัดการ ซึ่งต้องใช้ความรู้สถิติ และคล้าย ๆ กับวิชา วิจัยการดำเนินงาน (Operation Research) หรือ ศึกษาการทำงาน (Work Study) ต้องเข้าใจกระบวนการจำลอง (Simulation) ฯลฯ ผมชอบนะ แต่ไม่ชอบไปเสียทุกอย่าง จึงทำให้ไม่อยากเรียนปริญญาเอกสาขาขนส่ง อีกเหตุผลหนึ่งคือ ตลาดงานในประเทศไทยสมัยโน้น ยังไม่กว้างขวางมาก และ ๔ หากมีทั้งสามปัจจัยที่กล่าวมาเป็นที่ตั้ง ก็ขอให้ใช้สติ และความรอบคอบค่อย ๆ ตรวจสอบข้อมูลที่ละข้อ ๆ ก็น่าจะรู้ว่า ควรเรียนอะไรดี ขอให้โชคดี และสวัสดิ์ครับ

ป.ล. หากไม่ได้เรียนปริญญาโททางด้านขนส่งมาก่อน ก็อาจจำเป็นต้องเรียนปรับพื้น วิชาที่จำเป็น ที่ต้องใช้ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจเป็นการลงทะเบียนแบบ Credit หรือ Audit ก็แล้วแต่ว่าหลักสูตรนั้นเป็น Coursework หรือ Non-coursework หรือแล้วแต่อาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์จะเห็นสมควร ส่วนเวลาเรียนปริญญาเอกปกติราว สามปีครึ่ง แต่หลาย ๆ คนก็อาจนานกว่านั้น ผมเองก็เรียนด้วยทำงานด้วย และสอนหนังสือด้วย ก็ใช้เวลาสี่ปีพอดี อย่าไปนับเลยว่ากี่ปี หากเรียนแล้วจบ และมีความสุข ก็เรียน ๆ ไปเถอะ ส่วนสถาบัน ผมไม่แนะนำ เพราะรวมอยู่ในคำแนะนำข้อ (๓) แล้วครับ

จดหมายถึงเพื่อน

กราบเรียน อาจารย์ พี่ยอดเยี่ยม เทพธรานนท์ พี่ปริญญา ศุภศรี (พี่เป็อ)

เรียน อาจารย์สุทัศน์ สุวรรณสินพันธ์ (อาจารย์กุ้ง) คุณสมเกียรติ ศิลวัฒน์วงศ์ (คุณเกียรติ)

ตามที่กระผมได้ทราบตาม เรียนเชิญท่านทั้งสามด้วยวาจา ให้ร่วมเป็นวิทยากร บรรยาย หรือปาฐก ใน สัปดาห์วิศวกรรมแห่งชาติ ๒๕๕๒ ซึ่งวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นแม่งาน ในงานเดียวกันนี้ สภาวิศวกร ได้ร่วมจัดการอบรมความรู้เพื่อการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง ครั้งที่ ๒ โดยสนับสนุนให้ สถาบัน องค์กร หน่วยงาน ร่วมเสนอตัวจัดหลักสูตรอบรมต่าง ๆ โดยกำหนดเงื่อนไขว่า สภาวิศวกร จะสนับสนุนสถานที่ (ห้องบรรยาย) อาหารว่างระหว่างพักการบรรยายเช้า และบ่าย ส่วนผู้จัดการอบรมฯ จะต้องนำอุปกรณ์ (เครื่องฉาย LCD ไปเอง) ทั้งนี้ สภาวิศวกร จะสนับสนุน ค่าวิทยากร เฉพาะการอบรมที่มีผู้เข้าร่วม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของความจุห้อง (ห้องที่ผมขอฯ จุ ๘๐ คนครับ ครั้งห้องคือ ๔๐ คนครับ) และอนุญาตให้ผู้จัดอบรมฯ เก็บเงินจากผู้เข้าร่วมอบรมได้ รายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ บาท เงินที่เก็บได้ เป็นของผู้จัดอบรมฯ สภาวิศวกร ได้ถือเพื่อให้โอกาสคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ จัดอบรมฯ สองเรื่องสองวัน ดังรายละเอียดข้างต้น ผมตั้งใจว่า จะไม่เก็บเงินจากผู้เข้าฟัง แต่จะมีของแจกเป็นซีดี เอกสารประกอบการบรรยาย และเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้ หากบังเอิญ โชคดี ได้ค่าตอบแทนวิทยากร ก็คงจะมอบให้เป็นค่ารถของพวกท่านทั้งสาม (เพราะหากจะเป็นค่าเหนื่อย มันก็คงไม่คุ้มกับเวลาของท่านหรอกครับ) ผมตั้งใจเพียงว่า หากพวกเรามีโอกาส ได้ร่วมกันพบปะสังสรรค์กันปีละครั้ง และร่วมทำบุญสอนวิศวกรรุ่นหลัง ๆ ไปด้วย ก็น่าจะดี

ท่านผู้อาวุโสแห่งวงการสถาปนิก อาจารย์ยอดเยี่ยม เทพธรานนท์ กรุณา และยินดี ที่จะไปร่วมบรรยาย หรือเกริ่นนำ และได้มอบเอกสาร “ฟ้าวิฤติ ๕๒ พี่เก่าเล่าน้อง โดย ยอดเยี่ยม เทพธรานนท์” ให้ด้วยแล้ว หากแต่่า ที่ผมไม่ได้แจ้งความลับหน้าท่านเพราะ ตั้งแต่ทำประชาสัมพันธ์ ตามแบบของผมคือ ตามมี ตามเกิด (Follow have follow born) ไปยังลูกศิษย์ หรือคนรู้จักในวงการ ส่วนใหญ่ก็เงียบเลย อาจเป็นเพราะจี้เกียจไปลงทะเบียนแจ้งความจำนงในเวปไซต์ หรืออาจเป็นธรรมเนียมไทย ๆ คือ ถึงเวลาค่อยว่ากัน หรือ ไปพบกันหน้างาน จนถึงปัจจุบัน จึงมีจำนวนผู้ลงทะเบียนแล้ว ดังปรากฏข้างต้น ผมได้ขอให้ วสท. เพื่อน ๆ อาจารย์ และลูกศิษย์ในหลาย ๆ มหาวิทยาลัย องค์กร ช่วยประชาสัมพันธ์ให้ผมก็ใจเสียเหมือนกัน ไม่กล้าที่จะยืนยันความพร้อม หากบังเอิญว่า ทุกท่าน ไปปรากฏตัว เตรียมบรรยายอย่างเต็มที่ แต่มีคนฟังสามคน ผมก็ยิ่งใจเสีย พวกท่านทั้งสาม และอาจารย์พี่ยอดเยี่ยม คงจะเลิกคบค้าสมาคมผม ด้วยข้อหา เสียเวลา และนับวัน ตั้งแต่รู้จักกัน ผมไม่เคยเจริญขึ้นเลย มิแต่จะถอยหลังเข้าคลอง อย่างไรก็ตาม ฝึถึงป่าช้าแล้วต้องเผา พร้อมนี้ผมได้ร่างตารางกำหนด และหัวเรื่องบรรยาย คร่าว ๆ เพื่อให้ท่านช่วยลงแรงว่า ท่านจะช่วยสงเคราะห์บรรยายในหัวข้อใด หากท่านเห็นว่า หัวข้อที่กำหนด (ไว้คร่าว ๆ) ไม่เหมาะสม ขอท่านเปลี่ยนได้ตามสะดวก ภายใต้อำนาจการอบรม หากจะให้สนุก ท่านจะบรรยายทุก ๆ เรื่องก็ได้นะ เอาแบบคุยกัน “คุยข่าวเข้านี้” ก็ยังได้ ท่านพิจารณาแล้วเห็นเป็นประการใดช่วยแจ้งตอบทางเมลล์ หรือโทรศัพท์ด้วยนะครับ หากท่านจะยืนยันก่อนกำหนดสักหนึ่งสัปดาห์ก็จะเป็นพระคุณยิ่งครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง

สถาพร โกลา (เสือดาวเจ้าความเร็วแห่งป่าคอนกรีต - ในอดีต)

ป.ล. งานนี้หากชักเนือมีหนี้สิน กระผมขออนุญาตสมัครทำงานในบริษัทของท่าน ท่านจะให้ทำอะไร ค่าจ้างเท่าใด ผมว่าผมทำได้ทั้งนั้นแหละครับ เชื่อว่าคงได้ค่าตอบแทนมากกว่าเงินเดือนครูที่ผมได้รับในปัจจุบัน.

ไปพบกัน

การอบรมความรู้เพื่อการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง ครั้งที่ ๒ โดย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สนับสนุนโดย สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และสภาวิศวกร

"กฎหมายอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการตรวจสอบอาคาร"

๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ๐๕.๐๐ - ๑๒.๐๐ และ ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น หอ MR 214 ศูนย์ประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ

เวลา	เรื่อง	หัวข้อย่อ	วิทยากร	ชื่อเอกสารประกอบการบรรยาย
๐๙.๐๐-๐๙.๐๐	ลงทะเบียน			
๐๙.๐๐-๑๐.๓๐	กฎหมายอาคาร	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายว่าด้วยกรรมสิทธิ์ ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง กฎหมายว่าด้วยงานอาคาร และวิธีปฏิบัติ กฎหมายว่าด้วย สุขอนามัย และความปลอดภัยของผู้ใช้อาคาร และการอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ กฎหมายพลังงาน และสิ่งแวดล้อม กฎหมายพิเศษอื่น ๆ กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน กฎหมายวิชาชีพ กฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ กฎหมายอาญา 	สถาพร โกลา	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายอาคาร (MS Words - pdf) กฎหมายอาคาร (MS PowerPoint - pdf) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานอาคารทุกฉบับ (MS Words หรือ pdf - พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และประกาศกระทรวง) ต้นร่าง แบบมาตรฐานงานช่างชั่วคราว และมาตรการเพื่อความปลอดภัย (Temporary works and safety measures)
๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕	พัก-อาหารว่าง เครื่องดื่ม			
๑๐.๔๕ - ๑๒.๐๐	การประสานระบบ	<ul style="list-style-type: none"> กระบวนการออกแบบอาคาร (สหวิทยากร บูรณาการออกแบบ) ระบบวิศวกรรมต่าง ๆ กับงานคำนวณออกแบบโครงสร้างอาคาร 	สถาพร โกลา	<ul style="list-style-type: none"> การประสานงานออกแบบอาคาร และงานระบบกับการคำนวณออกแบบโครงสร้าง (MS PowerPoint - pdf)
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐	พัก			
๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐	เล่าเรื่องวิศวกรรมระบบกับอาคาร ในมุมมองของวิศวกรโยธา	<ul style="list-style-type: none"> การประสานระหว่างเจ้าของ สถาปนิก วิศวกรโครงสร้าง วิศวกรระบบ และบุคคลอื่น ในระหว่างก่อสร้าง การบำรุงรักษาระบบวิศวกรรมในอาคาร 	สมเกียรติ ศิววัฒน์วงศ์	
๑๔.๓๐- ๑๔.๔๕	พัก-อาหารว่าง เครื่องดื่ม			
๑๔.๔๕ - ๑๕.๕๕	เล่าเรื่องวิศวกรรมระบบกับอาคาร ในมุมมองของวิศวกรโยธา	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอหรือระบบวิศวกรรม สหรั้งผู้ตรวจสอบอาคาร ระบบวิศวกรรมในอาคารบางประเภท (อาคารสาธารณะ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารอนุรักษ์พลังงาน และอื่น ๆ) 	สมเกียรติ ศิววัฒน์วงศ์	
๑๕.๕๕ - ๑๖.๐๐	ถาม ตอบปัญหา			

"การเตรียมความพร้อมสำหรับภาคีวิศวกรโยธา"

๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ ๐๕.๐๐ - ๑๒.๐๐ และ ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น หอ MR 214 ศูนย์ประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ

เวลา	เรื่อง	หัวข้อย่อ	วิทยากร	ชื่อเอกสารประกอบการบรรยาย
๐๙.๐๐-๐๙.๐๐	ลงทะเบียน			
๐๙.๐๐-๑๐.๐๐	วิถุคดี โอลิมปิก และทางรอดของวิชาชีพวิศวกรรม	<ul style="list-style-type: none"> โลกาภิวัตน์ วิถุคดีเศรษฐกิจ และวิถุคดีวิชาชีพ เรียนรู้เข้ถึงงาน และทางรอดจากอดีต คำวิถุคดีปี ๕๒ ที่กำลังทางรอด (บทเรียนของเพื่อนร่วมวิชาชีพ - สถาปนิก) 	ปริญญา สุคติ สถาพร โกลา	บททวนแบบพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และวิถุคดีในอดีต คำวิถุคดีปี ๕๒ ที่กำลังทางรอด โดย นายอดิศักดิ์ เทพธรรมาพันธ์
๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐	ปฐมนิเทศของวิศวกร และงานวิศวกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะงานตามกฎหมายวิชาชีพ (1. ปริมาณงานนำ ตรวจสอบวินิจฉัย เพื่อรับรอง 2. วางโครงการ 3. ออกแบบและคำนวณ 4.ควบคุมการก่อสร้าง หรือผลิต 5. พิจารณาตรวจสอบ คัดค้าน ทดสอบ เพื่อประกอบการตรวจสอบ หรือวินิจฉัย หรือสอบทาน 6. อำนวยการใช้ และบำรุงรักษา) ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา การเตรียมความพร้อม และพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Concept, rule-of-thumb, approximation, case-based, simulation, computation, analysis, synthesis, evaluation, application) กฎหมายวิศวกรรม รายงาน รายการคำนวณ แบบรูป ประมาณราคา และรายการก่อสร้าง งานชั่วคราว และความปลอดคัยในการทำงาน 	สถาพร โกลา	กฎกระทรวง กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรม และวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕	พัก-อาหารว่าง เครื่องดื่ม			
๑๐.๔๕ - ๑๒.๐๐	ลักษณะงานออกแบบ ก่อสร้าง และบริหารโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> งานออกแบบอาคาร และโครงสร้างอาคาร 	สุทัศน์ สุวรรณสินธุ์	
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐	พัก			
๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐	ลักษณะงานออกแบบ ก่อสร้าง และบริหารโครงการ (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> งานก่อสร้าง และบริหารโครงการและเจ้าของกิจการ 	สุทัศน์ สุวรรณสินธุ์	
๑๔.๓๐- ๑๔.๔๕	พัก-อาหารว่าง เครื่องดื่ม			
๑๔.๔๕ - ๑๕.๕๕	งานในต่างประเทศ และงานวิศวกรรมในโลกาภิวัตน์	<ul style="list-style-type: none"> การทำงานในต่างประเทศ หรือบริษัทข้ามชาติ วิศวกรอิสระ (Freelance) 	ปริญญา สุคติ	
๑๕.๕๕ - ๑๖.๐๐	ถาม ตอบปัญหา			

หมายเหตุ ตารางหัวข้อเรื่อง เนื้อหา และสื่อการบรรยาย กำลังอยู่ระหว่างปรับแก้โดยท่านวิทยากรทั้งสามท่าน

วันเวลา

ข้อความต่อไปนี้ คัดแปลงจากบันทึกความทรงจำเก่า เมื่อครั้งไปสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยนเรศวร วันเวลาเหมือนติดปีก ผมอาจเหนื่อยล้าและกำลังจะ “หมดเวลา”

“เย็นวันศุกร์ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ ผมกลับกรุงเทพ ถึงกรุงเทพฯราว ๆ ๒๐.๔๐ น กลับไปทำงานและเตรียมเอกสารสำหรับวันพรุ่งนี้ เช้าวันเสาร์ ผมออกเดินทางจากกรุงเทพ ๑๑.๓๐ น ถึงพิษณุโลก ๑๒.๐๐ น มีรถมหาวิทยาลัยนเรศวร ไปรอรับที่ท่าอากาศยานในรถคันเดียวกัน พบอาจารย์ผู้ใหญ่หลายท่านที่ต่างก็เป็นอาจารย์พิเศษ สอนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรเช่นกัน ที่มหาวิทยาลัย ซึ่งผมได้มาถึงเป็นครั้งแรก บังเอิญพบลูกศิษย์เก่า ที่เรียนปริญญาโทอยู่ที่นี้ คุยกันก็จำได้ เพราะเป็นเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกับนักศึกษาที่ทำโครงการกับผม (วรพจน์ มหิพันธ์) นึกได้ว่าลูกศิษย์ผมที่พิษณุโลกนี้มีเป็นกองทัพ เห็นทีจะได้พบกันถ้วนหน้า ผมพบเจ้าหน้าที่ตรงหน้าลิฟท์ เธอกรุณาแนะนำผมอย่างมีไมตรี และนำทางขึ้นไปลงชื่อในเอกสารอยู่สักครู่ ก็พบอาจารย์ ผู้ซึ่งรับผิดชอบวิชานี้ คือ หัวหน้าภาควิชา (อาจารย์รัฐภูมิ ปาวิชาติปริชา ลูกศิษย์ของผม) และอาจารย์วางลักษณะ ซอนกลิ่น หรือหนูหนุงหนิง ที่เคยเป็นวิศวกรในบริษัทเดียวกับผม เธอเป็นลูกสาวผม เพราะเรียกผมว่าพ่อ หนูหนิงทำงานออกแบบมามาก มีความรู้โดยเฉพาะวิศวกรรมระบบภายในอาคาร เป็นเรื่องดีสำหรับคนที่จะเป็นอาจารย์สอนหนังสือ เดิมวางแผนไว้ว่า นักศึกษาสองกลุ่ม (จำนวนรวม ๓๐ คน) จะเรียนในวันเสาร์ เช้า และบ่าย (๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ และ ๑๔.๐๐ - ๑๗.๐๐ น) เพื่อผมสามารถเดินทางจากอุบลราชธานีในวันศุกร์ค่ำ และเดินทางต่อจากกรุงเทพไปยังพิษณุโลกในวันเสาร์เช้า เมื่อเที่ยวบินกรุงเทพ - พิษณุโลกเที่ยวเช้าขากลับบิน จึงต้องเปลี่ยนตารางเรียนเป็นวันเสาร์บ่าย และอาทิตย์เช้า เพื่อผมกลับกรุงเทพบ่ายวันอาทิตย์ วันแรก กว่าจะเริ่มสอนได้ก็เสียเวลาไปสัก ๑๕ นาที จนกระทั่งไปได้ห้องที่มีอุปกรณ์พร้อม และผมก็ได้เห็น ได้ใช้ห้องเรียน I.T. ของที่นี่ ทันสมัย มีประสิทธิภาพจริง ๆ นำมาใช้คุ้มค่า การสอนรายวันดี นักศึกษาตั้งใจเรียน แม้ผมรู้ว่าบางคนอาจไม่ค่อยรู้เรื่อง ไม่เสียแรงและประทับใจจริง ๆ ผมเลิกสอนก็มีรถมารับไปส่งที่โรงแรม ผมเกรงใจ และอึดอัดที่จะต้องพักค้างคืนที่พิษณุโลก เพราะมหาวิทยาลัยต้องเสียเงินไปโดยใช่เหตุ ก็เพราะเที่ยวบินเปลี่ยนเวลา กว่าจะออกจากกรุงเทพก็สายโคง ไปถึงพิษณุโลกเกือบบ่ายโมง จำต้องพักค้างหนึ่งคืน ผมอยู่โรงแรมได้ชั่วคราว ก็มีลูกศิษย์คนเดิมมีน้ำใจมารับไปกินข้าวมื้อเย็น พร้อม ๆ กับนั่งดูฟุตบอลโลก วันรุ่งขึ้นได้สอนใน Auditorium (เหมือน ๆ กับห้องที่เคยใช้สอนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี) นอกจากจะปูพรม และจัดการระบบแสงเสียงดีเยี่ยมแล้ว อุปกรณ์การสอนในห้องนี้ก็ดีเลิศเช่นกัน บรรยายการการสอนก็คล้ายเมื่อวันวาน ทุกอย่างเรียบร้อยประทับใจ จากผลทดสอบย่อยนักศึกษาปรับตัวเข้ากับวิชาที่สอนได้รวดเร็วพอสมควร จนกระทั่งเกือบเที่ยง แล้วยังต้องรีบไปขึ้นเครื่องบินกลับกรุงเทพ การเรียนการสอนในปีแรก กระทบกระทบกัน มีปัญหาอุปสรรคมาก ลือการเรียนการสอนเทียบไม่ได้กับทุกวันนี้ แต่แปลกที่ลูกศิษย์ วันโน้นกับวันนี้ ก็ต่างกัน นิสิตรุ่นแรกไปเรียนตรงเวลา และพอสอนเสร็จผมก็ต้องรีบกลับ เพราะรถรับส่งของทางมหาวิทยาลัยตรงเวลามาก ๆ จนไม่มีเวลาให้นักศึกษาถามปัญหา หรือข้อข้องใจ ตารางบินมักเปลี่ยนแปลงกะทันหันเสมอ ๆ บางครั้งไม่มีที่นั่งเหลือ ต้องควักเงินเพิ่มอีก ๘๐๐ บาทเพื่อเปลี่ยนตั๋วเป็นชั้นธุรกิจ ผมตรกรด ๒- ๓ ครั้ง โชคดีที่คณะวิศวกรรมศาสตร์มีรถสำรอง และเจ้าหน้าที่ของคณะเอื้อเฟื้อ กรุณาไปส่งขึ้นเครื่องบินอย่างใจหายในคำว่า บางครั้งได้ลูกศิษย์ (ภาณุวัฒน์-จ้อย) ขับรถไปส่งคราวนั้น เมื่อไปถึงกรุงเทพฯ มีลูกศิษย์ (โชติกร หังสพฤกษ์ และพงศพัทธ์ ลิ้มป้อนันตชัย) รับไปกินข้าว หรือทำธุระ หรือส่งที่บ้าน เคยมีบางครั้งที่ถึงบ้านแล้วผมยังหลับคารถอยู่นานสองนาน ส่วนใหญ่แล้วคืนวันอาทิตย์กว่าจะได้นอนก็ตีสอง เช้าดีสี่ รีบตื่นไปขึ้นเครื่องบิน ถึงอุบลราชธานี ๗.๓๐ น ใช้เวลาอีก ๑๕ นาทีเดินทางไปถึงมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อสอนหนังสือ” ฯลฯ วันนี้ผมเหนื่อย